

UKECANÁ FAUNA

autor: Kateřina Lužná

PES

- páníček:** Pojd' dál, krásko.
- pes:** Nazdar! Čau! Ahoj! Tě rád vidím, chlape! Zdar!
- páníček:** Barone, ticho. Ticho ti říkám! Neblbni, čokle bláznivá, je noc!
- slečna:** Pejšééé! Jéé! Pocém, čumáčku!
- pes:** Ty jo, ženská, další ženská! Bude sranda! Počkej, trochu ti ji oslintám, jo?
- slečna:** Nekousne mě? Ježiš! Nekouše?
- páníček:** Neblázni, krásko, je to mazel.
- pes:** Ježiš, ta správně smrdí! Tohle je močůvka a pod ní rum! Jste se zas někde vyváleli, že jo? Boží! Co to má na sobě? Nic moc, co? Já jí to sundám, jo?
Vrrrrr...
- páníček:** Líbíš se mu.
- pes:** Když ji povalím, co ty na to? Bude pištět, hele, sleduj! Hop! Hop! Hop!
- slečna:** Ježiši! Pomoc!
- pes:** Super!
- páníček:** Neboj se ho, on má jenom radost, že tě vidí. Jsi v pohodě?
- slečna:** Ale jó. Divoch, ty jo.
- páníček:** To víš, je po mně.
- slečna:** Budeme kamaládi, šmudlo, vid'?
- pes:** Jako asi to nestihnem při jeho provozu, ale zkusit to můžeme! Máš něco k jídlu?
- páníček:** Barone, na pelíšek!
- pes:** Hele, myslíš, kámo, že tahle taky odpadne? To byla posledně děsná hlína! Jak se ráno vzbudila a myslela si, že to neudržela. A přitom jsem ji počůral já!
- páníček:** Lehni, Barone!
- pes:** To víš, že jo, si lehnu. A ona taky, jako vždycky. Jen klid, kámo.

KŘEČEK

- křeček:** Co je? Ježišmarjá, co to zas je? Světlo na konci tunelu nebo co? Zachraňte mě, nevidím, nic nevidím!
- slečna:** Máš to tu hezký, fakt. Ty jo, tolik zvířátek, super!
- páníček:** To víš, zvířata prostě miluju. Člověk si s nima kolikrát pokecá víc než s lidma.
- slečna:** Vid'?
- křeček:** Už je ráno? Tak to musím běžet. Marná sláva, dneska je hlavní nevytáhnout z tempa, co si budem povídat. Do toho, do toho!
- slečna:** Co to tu piští?
- páníček:** Křeček běhá v kolečku.
- slečna:** A to on běhá i v noci?
- páníček:** Někdy jo. Dřív jsem se kolikrát nevyspal, ale pak jsem zjistil, že přes něj stačí přehodit ručník a je.
- slečna:** Tak přes něj radši přehodíme ten ručník, ne?
- páníček:** Ale, nech ho být, ať se proběhne. Se mi stejně zdá, že nějak tloustne.
- křeček:** Kdo to zas je? Ale co je mi do toho, nemám čas na blbiny jako někdo. Celý dny se nezastavím, raz dva, raz dva!
- páníček:** Dáš si ještě víno?
- slečna:** Jenom fakt trošku. Trošičku. Stačí!
- páníček:** Tak na nás.
- slečna:** Na nás.
- křeček:** Chybí mi čtyři kolečka do limitu. Čtyři! Nic nestíhám. Co když mě treťí šlak? Už bych měl občas zvolnit, ale copak mám čas? Klid, kámo, to zvládneš, ty to dokážeš, do toho, do toho!
- slečna:** Koukni, jak mu lezou očička. Aby ho ještě nekleplo. Hele, přikrej ho radši, prosím, ať se vyspí.
- páníček:** Anebo zhasneme, co ty na to? Tak. Dej mi pus.
- křeček:** (*tlumeně*) Co je? Už je zas noc, proboha? Hrůza. Ty dny jsou snad čím dál tím kratší nebo co. Na konci měsíce stoprocentně skončím pod limitem, že se na to nevykašlu. Kam vůbec letím? Vím já? Ale co je mi do toho, mám svý jistý, že jo, zlatý kolečko.

CHAMELEON

- slečna:** Jéééžiš, a co je tohle? Co to je?
- páníček:** Chameleon, krásko.
- slečna:** Jůůů... Chameleon? Fakt jo?
- chameleon:** Ne asi, zmije rohatá, ty nádhero. Vystřel, nebo tě uštknu.
- páníček:** Víš, že chameleoni můžou koukat každým okem jinak?
- slečna:** Fakt? No jo, vidím to, fakt! Ty krásó!
- chameleon:** Ježíšmarjá, mně se chce spát...
- slečna:** Oni mění barvu, že jo?
- páníček:** Jasně.
- slečna:** Ať změní barvu... Prosím...
- chameleon:** Nakašlat.
- páníček:** Hele, to nejde jen tak na povel.
- slečna:** Šmarjá, ten je tak šladkej! Odkud ho máš?
- páníček:** Přivezl jsem ho předloni z Jižní Ameriky, z Brazílie.
- chameleon:** Že už tě fakt huba nebolí, čuměl jsem v tom zverimexu přes půl roku, než sis pro mě došel. A navíc v Brazílii žádní chameleoni nejsou! Přivezli mě z Madagaskaru!
- slečna:** Páááni... (*škytá*) Kuk! Koukni še na mě! No honem še koukni! Ty ši ale klášně balevnej!
- chameleon:** Od tebe to sedí, ty pomalovaná kreaturo. Jdi mi od toho skla, ještě se mi na něj obtiskneš ksichtem a já pak hrůzou nezaberu.
- páníček:** Pojd' už do postýlky, kočko.
- slečna:** On jde pryč! Se mi schoval, jůůů... Ukaž se!
- chameleon:** To víš, že jo. Říkám ti, vystřel. Jestli mi nabliješ do terárka jako ta minule, odstěhuju se ke křečkovi. Tak.

KOČKA

- páníček:** Pojd' ke mně, neboj.
- kočka:** Prima že sis zhasnul, občane, akorát k mý smůle vidím potmě. Ty ses dneska zase zřídil. Ale to je dobrý, aspoň to půjde rychle.
- slečna:** Pospěš si, miláčku.
- kočka:** No jo, dělej.
- slečna:** Ta kočka na nás kouká.
- páníček:** Nekouká, spí. A ještě tohle rozepneme... Počkej.
- slečna:** To stačí vzadu stáhnout.
- kočka:** Bože, ty seš nemešlo. Ještě že nemáš dráčky.
- páníček:** A je to.
- kočka:** No sláva. Bože, ty lidi jsou tak děsně legrační, když jsou nahatý. Jako by těžce pelichali.
- páníček:** Jsi nádherná, krásko.
- kočka:** Aspoň že jí neříkáš kočko, bys mě dopálil. Ale dobře sis to zařídil, všem říkáš stejně, na krásku slyší každá, nic nepopleteš.
- slečna:** Ano, tam, přitlač...
- kočka:** Děláš to blbě...
- páníček:** Ještě...
- kočka:** A pak že jen kočky se mejou jazykem. Aspoň používáme svůj vlastní, fujtajbl.
- páníček:** Počkej, otoč se. To je ono.
- kočka:** No vida. Á hop!
- slečna:** Ještě, ještě...
- kočka:** A je to.
- slečna:** Už?
- páníček:** Paráda, krásko.
- kočka:** No jo, už už. A bude klid.
- páníček:** Jak se ti... Co je? Je ti něco?
- slečna:** Mně je asi blbě... (*zvracení*)
- kočka:** Á, tak dneska to odnesl křeček. Chudák. Běhá furt jako ten blázen a místo toho se měl spíš učit plavat.